

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopiši naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 29. februarja.

Vlada je predložila načrt zakona o zidani železnice Mostar-Metkovič. Stroški so izračunjeni na 1.700.000 gld., kateri se bodo pokrili iz skupnih državnih aktiv in dohodkov bosno-hercegovskih. S to železnico bo napravljena priličnejša zveza Sarajeva z morjem, ker od Mostara do Sarajeva pelje dobra cesta. Skozi Metkovič se je v lanskem letu 260.000 kvintalov blaga v Bosno upejlalo. Pri Mostaru so veliki skladi premogovi, ob celi železnici tudi gozdi, katerih les se zdaj ne more izvažati.

Zakon, po katerem se lahko razveljavajo dolžna in pogodbeni pisma taci dolžnikov, ki ne morejo plačati, ako je dokazano, da so po teh pismih drugi upniki oškodovani, (anfechtungs-Gesetz) bil je v današnji seji vzprejet. S tem je popolnen zakon proti taci dolžnikom, kateri uničujejo imetek, ki je že eksekutivno vezan.

Slovenski poslanci baron Gödel-Lannoy, Raič in dr. Vošnjak so bili pri g. ministru baronu Conradu in mu gorko priporočali, da izvede resolucijo državnega zbora gledé slovenskih paralel v Mariboru in Celju in slovenskega našega jezika na mariborskem učiteljski. G. minister je priznal, da mora vsak učitelj na slovenskih šolah popolnem izurjen biti v slovenskem jeziku in da tudi po njegovem mnenju v to ne zadostuje, ako se le slovenščina slovenski poučuje. Zato bo treba, da se tudi nekateri predmeti slovenski uče, iz početka vsaj jeden ali dva predmeta. Zastran slovenskih paralel se je g. minister prav rezervirano izrazil, da je še treba poskušati, kako se bo na Kranjskem dotična naredba obnesla.

O mejnarodnej evropskej politiki

piše Dunajski dopisnik „Ruskega Kurjera“ tako:

V mejnarodnej politiki evropskih držav vrši se sedaj jedna najznačajnejših sprememb. Jedva pol leta je tega, ko so vzajemni odnošaji mej obema srednje-evropskima državama in njunimi sosedi na vzhodu, zapadu in jugu bili tako napeti, da bi bil najmanjši povod narušil mir. Slabe strani dveh poslednjih mirovnih dogovorov, Frankobrodškega in Berolinskega, ki sta porodila toliko istinitih in domišljenih žalitev, neizpolnenih nad, nezadovoljenih želj itd. so se posebno odločno pokazovale. Vsa ta razžaljenja, pretenzije izraževale so se v ohlajeni diplomatični odnošaji mej državami z jedne strani, v razdraženem in vojevitim glasu časnikarstva z druge strani.

In na mah, v nekaterih mesecih zvršila se je taka velikanska spremena v vnanjih odnošajih, o kateršnej si še nikdo sanjati ni upal. Diplomatični dogovori, ki so se zaključili s takimi znamenitimi dogodki, kakor potovanje nemškega cesarjeviča naslednika v Španijo in Italijo, potovanje gospoda Giersa v Berlin, Friedrichsruhe in na Dunaj, so bolj utrdili evropski mir, kakor je to mogel storiti Berolinski mirovni dogovor, da še več, ta potovanja s svojimi rezultati so neobhodno dopolnenje k Berolinskemu dogovoru. Najvažnejši moment v evropskej politiki poslednjih mesecev je zblizanje Rusije

z Nemčijo in Avstrijo. Do tega časa je tripelaljanca grozila evropskemu miru, vključ vsem zagotavljanjem oficijozov, da je njen namen le ohraniti mir, kajti osnovana je na domnevanji, da nasprotujejo interesi Nemčije, Avstrije in Italije interesom Rusije in Francije. Vero v domišljeno nasprotje uzdrževali so v Evropi francoski oficijozni in neoficijozni šovinisti, vojevita pisava nekaterih ruskih listov, opozicijski elementi v Avstro-Ogerskej in Nemčiji ter faiseurji Frankobrodške in Berolinske borse.

Zblizanje Rusije s tripelaljanco je najboljši dokaz, da tega nasprotja, vsaj kolikor se tiče Rusije, ni. Ideja „maščevanja“ (revanche), ki je toliko popularna v Franciji, se ne more smatrati za resno nevarnost za evropski mir, dokler je Francija osamljena od drugih držav. Pri takih okoliščinah vprašanje o tem, v kakem obliki se je izrazilo zblizanje Rusije s tripelaljanco in kake formalne nasledke bode imelo, ali se pridruži Rusija kot četrti zaveznik, ali se je to zblizanje zgodilo po zasebnem sporazumljenju gospoda Giersa z Bismarckom in Kalnoky-jem — to vprašanje nema za nas tolike važnosti. Bistvenost te stvari tiči v tem fakti, kateri se ne da oporekati, da se je to zblizanje zgodilo, da so vse zainteresovane stranke preverjene o neobhodnej potrebi tega zblizanja, in so pripravljene podpirati in vzdržavati na novo ustanovljene odnošaje. Poslednje tedne bilo je zadosti slučajev, ki so nas lahko prepričali, da je to resnica. V tukajšnjih časnikarskih krogih pripoveduje se neka epizoda, ki se je prigodila za časa bivanja ruskega ministra vnanjih zadev na Dunaji. Dva tu na Dunaji nahajajoča se Bošnjaka imela sta čast predstaviti se gospodu Giersu, in pri tej priliki sta se bridko pritoževala o položaji v Bosni in Hercegovini, odkar je Avstrija zasela ti dve deželi, kako jih zatira avstrjska uprava itd. Na te pritožbe je Giers neki odgovoril: Rusija se jako zanima za osodo vseh slovanskih plemen, in z velikim interesom motri položaj v Bosni in Hercegovini. Pa avstrjska okupacija je misija, katero je naložil Avstriji splošni evropski kongres, za blagost prebivalstva samega, in ne more biti dvojbe, da se Avstrija prizadeva dobro in vestno izpolniti to nalogo. Tak odgovor

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoplav Kretanov.

XXXV.

Izmej Kočevarjev na — Sokolovo maskerado.

Cesta iz Črnomlja na zapad, vije se iz mesta ven mej njivami, preko holma v dolino, ter se ondu v kotu zasuje na levo po hribu navzgor, kodi se mej goricami, sadnimi vrtni in posamičnimi hišami dospeje v prijazno selo — Maverl.

Tu je, kakor znano, dobrohotni nam „Schulverein“ nedavno utaboril „den wackern Gottscheern zum Schutze“ ali ka-li, svojo avantgardo. Da bi se prepričal, kako se širi tu blagovestje izveličevalne nemške kulture, stopim ondi — ne v cerkev, ker je ni — temveč v neko gostilno in naletel sem nevedoma na pravi vrelec.

Krčmarica, postavivša pred me zahtevano merico vina, zavrne takoj početkoma moj slovenski pozdrav:

„Oni so menda tudi jeden tistih neumnih Slovencev, ki vsakemu človeku svoj jezik ponujajo! Gotovo so iz — Ljubljane?“

„Kaj iz Ljubljane! Še iz mnogo imenitnejšega mesta!“ odvrnem ženicí, po njenem vsprejemu pozvan na ironičen odgovor.

„Od kod pa — če ne zamerijo?“ vpraša ona zvedavo.

„Iz — Kurje vasi!“

„Iz Kurje vasi? O tem mestu pa še nesem slišala! Kje pa je to?“ poizveduje krčmarica ošabno-najjivo.

„Kurja vas je glavno mesto v „deveti deželi“! rečem jaz resnobno.

„Pa v tako imenitnem mestu tudi slovenski govoré?“ čudi se žena.

„O, kaj še! Ampak „kranjski“ —!“

„No, mi smo tudi Kranjci!“ zatrjuje ona, opazivši naposled mojo ironijo ter pristavi razjarjena: „Vi z vašo slovenščino ne boste prišli daleč! Vidijo, jaz sem bila v — Ameriki in sem prišla zopet nazaj; pa če bi ne bila znala nemški, ne vem, kako bi se mi bilo godilo!“

„A dà! Brez nemščine bi vas bil izvestno požrl kak mórski som!“ pretrgam porogljivo najin pogovor ter se poslovim, čudeč se, kje da se je to ženšče navzelo toli nemškega duhá! Ali na pragu srečam „šulverajnskega“ učitelja in takoj se mi zablisne v možganih.

Nejevoljen vzkliknem — mutatis mutandis — s Preširnovim pisarjem:

„O zlati vek zdaj — Belim Kranjcem pride!“

ter korakam mimo šole ven iz sela; a glej! doli po gorici prepevale so brdke vinogradnice:

„Sem slovenska deklica,
Milka mi je ime . . .“

kar se mi je zdel nekak protest zoper ta nepozvani „Schulvereinov“ eksperiment na slovenski zemlji, onostran kočevske meje! . . .

Od Maverla dviguje se cesta polagoma navzgor in čez pol ure hoda prišel sem v — Ovčjak, prvo selo na Kočevskem. Borne lesene, okajene ter s slamo krite kočje stoje ob cesti okrog novozidane šole, kjer kočevskim otrokom nemško kulturo v glavo ubija mlad učitelj, ki zdaj, kakor čujem, ondu obžaluje, da se ni učil slovenščine, s katero bi imel pot odprto v lepše veselejše kraje.

Ne daleč nad tem selom je vzvišen holmec, od koder sem se ozrl še poslednjikrat po divni Beli Krajini, razprostrti pred mano v vijoličastem večernem somraku.

Potem pa se cesta zavije zopet navzdol, skoz samotno, mej sivim skalovjem kvisku se vzpenjajoče gnelčje. Na levo, proti jugu razgrinja se širna do-

iz ust predstavitelja ruske diplomacije, katero so tu vedno smatrali za sovražno Avstriji, je jako važen simptom.

Drugi simptom zboljšanja razmer mej Rusijo in Avstro-Ogersko je to, da je tukajšnje oficijozno novinarstvo, odkar je bil Giers na Dunaji, začelo jako ljubeznjivo govoriti o Rusiji in popolnem opustilo prejšnji zadirajoči ton. Še celo ogerski oficijozni, ki do najnovejšega časa neso popustili nikake prilike, izjaviti tradicijsko antipatijo Ogrov do Rusije in še ni dolgo tega, ko so dolžili rusko diplomacijo, da s tajnimi agitatorji podpira panslavistično rovanje na Hrvatskem, premenili so popolnem svoj ton, in sprijaznili se neso samo z bližanjem Rusije in Avstro-Ogerske, a je smatrajo za jako blagodejno za Oggersko in vidijo v njem podlago dobrega rešenja hrvatske krize.

Naposled smatrajo tu največjim dokazom, da so se ustanovili trajni mirni odnosi z Rusijo, da je knez Orlov imenovan ruskim poslanikom pri Berolinskem dvoru. Knez Orlov, kateri, kakor je znano, pripada k „fanatikom“ mirne politike, in je poleg tega dober osebni prijatelj nemškega kancelarja, bodo dostojni predstavitev miroljubne Rusije pri Berolinskem dvoru, kateri se po pravici priznava za središče tripelalijance, ali bolje rečeno nove „mirovne lige“, ki obeta tako dobre vspehe in se prizadeva pridružiti si vedno več držav.

V tesnej zvezi s to „agitacijo“ miru, ki se je začela v Berolinu in je našla sočuvstveni odziv skoro pri vseh evropskih vladah in vseh evropskih narodih, je brez dvojbe potovanje avstrijskega cesarjeviča naslednika Rudolfa z nadvojvodinjo Štefanijo v Carigrad in Bukarest, na katero potovanje se misli podati konci aprila. Pred nekaj meseci je občinstvo še v tem nameravanem potovanju videlo intrigo proti Rusiji, in tukajšnje oficijozno časnikarstvo, ki se je očitno bilo takega razlaganja, skušalo je odrekati vsak političen pomen temu potovanju. V istini ima to potovanje jako važen političen smoter, pa tak smoter, ki ne namerava nič sovražnega proti Rusiji, niti proti kakaj drugi državi; smoter tega potovanja je, kakor se govori v tukajšnjih političnih krogih, pridobiti balkanske države Turčijo, Rumunijo in Srbijo k evropski „ligi miru“, v kakaj obliki bode se zgodilo to približanje, to ni tako važno vprašanje; ako te tri balkanske države, priznajo in se zadovoljijo s status quo in so pripravljene v tej ali drugi obliki obraniti ga, tedaj bode namen dosežen in mir na Balkanskem polotoku zagotovljen. Kakor govore, prihaja inicijativa temu potovanju cesarjeviča tudi od kneza Bismarcka.

Pri vseh teh okoliščinah poslednjega časa ne moremo več biti tako nezaupni proti optimističnim mnenjem, da je smoter Bismarckove vnanje politike, doseči take mejnarodne odnose, da bi se evropske države mogle razorožiti. Mi smo se tako privadili pričakovati vojske, da se nam kaj takega že zdi divje in nemogoče. Če se pa posreči nadaljevati mirovno politiko mej evropskimi državami jedno ali dve leti, bodo se pa morda prepričali, da je mogoče in potrebno razoroževanje, pripričali ne samo narodi, ampak tudi vlade.

lina, po kateri so blestela iz mrakovih senc bela kočevska selišča . . .

Miloglasno večernično zvonjenje odmevalo je iz dolinske tihote, in zlati zor oblejal je temno-gozdne gorske vrhove, ko sem prikorakal, v slastne spomine zapreden, po strmih klancih nazdol v — Koprivnik. Ondu sem zavil v Rožičevo gostilnico, kjer sem našel č. g. župnika Jančigarja in tamšnjega g. učitelja, s katerima sem se razgovarjal pozno v noč.

Drugo jutro, ko sem si ogledal prijazno selo, z ličnimi, ob široki cesti razpostavljenimi hišami, s škodljivimi strehami, ugodno vzgrajeno šolo in svetlo cerkvo, dvigajočo se na zelenem griču — napotil sem sem se po mirni dolini gori, skoz tiho bukovje, po katerem so sem ter tja švigale brzonoge srne, skoz razne vasi, zopet navzdol v ravan. Po vaseh bilo je vse tiho; videl sem same ženske, otroke in starce; le tu in tam se je prikazal kak mlajši mož. Vprašujočemu po vzroku tej zapuščeni, odgovorila mi je otožno mlada Kočevarica:

„E, naši možje so razkropljeni po širnem svetu s trebuhom za kruhom.“

In ko jo vprašam, da-li je res neizogibno potrebno, da Kočevarji razprodajajo v Ljubljani njihove naranče, odvrne mi žena:

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. marca.

Včeraj sti se sešli obe zbornici **državnega zbora**. Gospodska zbornica je potrdila kupčijsko pogodbo s Francijo, katera že danes stopi v veljavo.

Ceški listi zahtevajo, da se odpravi centralna komisija za obrtne šole, ter naj se te šole decentralizujejo. Nastavijo naj se deželne komisije. To bi bilo tudi prav, ker ravno v obrtnih ozirih so interesi raznih dežel jako različni, in tedaj ne kaže teh šol organizovati po jednem kopitu.

Gospodarskemu odseku **ogerske** zbornice predložil je minister grof Szecheny nov tekst §. 4 obrtnega zakona, v katerega se je sedaj vsprejel dokaz zmožnosti. Tudi na Oggerskem mislijo tedaj omejiti obrtno svobodo, ki je le male obrtnike izročila kapitalistom v roke.

Vnanje države.

S posebno misijo, da se dogovori o rusko-bolgarski vojaški konvenciji, v Sofijo odposlani **ruski** polkovnik baron Kaulbars je predvčeraj čez Niš in Beligrad prišel na Dunaj, danes se poda v Petrograd, da poroča carju o vspehu svoje misije, potem se pa vrne na svoje mesto, kakor vojaški attaché na Dunaj.

Italijanska zbornica je vsprejela predlogo o reorganizaciji vseučilišč s 143 proti 135 glasom. S tem je položaj naučnega ministra Baccelija jako omajan. Dal je neki že ministerskemu predsedniku svojo ostavko. Depretis je ni vsprejel. Misli se, da ta zakon ne pride pred senat, a vsekako bode tam pokopan.

Da se izogne ministerska kriza bode **francoska** vlada predlagala, da se predloga o povišanju učiteljskih plač odloži, dokler ne pride budget na vrsto. Pavel Bert se bode končno udal temu predlogu, kakor se govori. Po soglasnih poročilih je že vse pripravljeno za naskok na Bac-Ninh. General Millot razdelil je svojo majhno vojsko v dve koloni; general Brières bode napadal od Ha-Noija in general Négrier od Hai-Phonga. Kakor se Tempsu poroča je še 20 000 Kitajcev v Bac-Ninh.

Kakor poroča Carigradski dopisniki „N. fr. P.“ bil je avstrijski poslanik baron Calice v saboto vsprejet pri **turškem** sultanu v avdienci, in je oficijelno naznanil pohod avstrijskega cesarjeviča v Carigradu bodočo pomlad. Abdul Hamid je izrekel toplo željo, da visoki gost vsprejme gostoljubje, katero mu bode priredil v Yildiz-Kiosku ali kakaj drugi cesarski palači.

V **angleškem** parlamentu se bode kmalu predložila predloga o izrednem kreditu 518 100 funtov sterlingov za egiptovsko ekspedicijo, od katere vsote se bode upotrebilo 209.050 funtov sterlingov za vojaške operacije po suhem, 147 200 funtov sterlingov pa za pomorske operacije. Stroški za ekspedicijo, poslano v Suakim, proračunjeni so na 100.000 funtov sterlingov. Vsi ti stroški neso veliki, ako se pomisli oddaljenost Egipta od Anglije, in koliko je stala Avstrijo okupacija Bosne in Hercegovine.

Včeraj pričakovanega boja mej Grahamovo kolono in Osman Digma najbrž ni bilo. Najnovejša poročila poročajo samo, da so Angleži na potu v Teb zaradi pomanjkljivih priprav v jako nevarnem položaju. Prodiranje v Torkar se je odložilo in v Londonu se je izdala parola, da vojaška akcija ima samo namen brzoiti Suakim. Neka brzjavka angleškega časopisa „Times“ iz Kartuma javlja, da je nek potnik prišel tja v 35 dneh iz Darfurja čez Obeid. Po njegovem poročilu ima Mahdi še samo posadko Obeidsko pri sebi, drugi Arabi so se pa razkropili po vaseh, ko so prej obljubili, da se zopet zberó,

„Kaj hočete? Navadili so se tega pohajkovanja, pa vam ne ostanejo doma, če bi jih privezal — me ženske pa tukaj samé orjemo, sejemo, kosimo in mlatimo . . .“

Molčé krene žena tu na stransko pot in jaz se uglozim v premišljevanje o tej žalostni socialni prikazni. Da-si se brezbriznemu potovalcu za kratek čas ne dostaje, razglabati jednaci resnih vprašanj, ipak ne verjamem, da je Kočevarjem res sila izseljati se v — Ameriko, kakor sem videl v Koprivniku, da so nekemu dotičnemu agentu v to svrho vplačevali po dvajset novčičev upisnine. Saj kočevska zemlja vendar ni toli neplodna kali? In če je temu tako, zakaj država ne napelje v njo umetnih blaginjskih pritokov —?

V te žale misli zapleten dospel sem v mesto — Kočevje.

Mestice ima dokaj ljubki obraz. Razvrsteno je v mični skupini tu na mehki trati, ob vznožji košate gozdne gore, dvigajoče se na južni strani, dočim se mu na iztok in zapad razgrinja prijazna dolina, a proti severu amfiteatralno kvišku kipeči holmi. Okrog mesta šumi mej nizkim, z vrbovjem opletenim obrežjem blede-zelenkasta rečica Rinža, katere ime je pravi karakteristikon, rekel bi, onomatopoeičen odmev kočevskega narečja. Ko sem si

ko se začne vojska. Po tem poročilu je Slatin bej (Avstrijec), poveljnik v El-Tašiju še vedno obležen; ravno tako so Darra, Fodža, Masteri in Om Šanga še vedno od ustašev zasedeni. — Kakor javlja neko poročilo iz Suakima, odrinila sta bila major Haggard in lieutenant Caulfield s 530 Abesinci sedem milj daleč in zagledala kakih 1000 ustašev na velblodih in mnogo drugih peš. Ustaši so se predvčeraj bili s prijaznimi rodovi, kateri Angleže preskrbujejo z živino. Angležem prijazni rodovi priplenili so 40 velblodov in 70 ovac. — Ministerski predsednik predložil je zbornici novo volilno reformo, in jo v dobrem govoru priporočil, in objavil, da misli vlada v bodočem zasedanji predložiti novo razdelitev volilnih okrajev. Nova volilna reforma upeljava jednako volilno pravico za deželo in mesta v vsem trojednem kraljestvu, in pomnožuje število volilcev za kaka dva milijona. Zlasti ni zadovoljilo poslancev, da se nova volilna reforma za Irsko opira na isto podlago, kakor drugod. Večini poslancev dozdeva se to nepolitično in nepravilno.

Dopisi.

S Slov. Štajerskega 29. febr. [Izv. dop.] (Najnovejši jezikovni ukaz c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradci.) To ravnateljstvo razposlalo je ravnokar vsem davkarjem na Slov. Štajerskem sledeči ukaz:

„Aus anlass einer vorgekommenen beschwerde, dass einem steuerträger deutscher (?) nationalität steuerbüchel in beiden in Untersteiermark üblichen landessprachen ausgestellt wurden, erhalten die k. k. Hauptsteuerämter und Steuerämter in Untersteier den auftrag, sich auch mit steuerbücheln, die lediglich in deutscher sprache gedruckt sind, zu versehen und den parteien die es ausdrücklich wünschen oder verlangen, solche steuerbüchel zu erfolgen.“

Ta ukaz pouzročila je pritožba Ptujkega lahkoživca T., kojemu ni bila po volji knjižica tiskana v obeh jezikih.

Dobro, nam je po volji, da se ne dajejo Nemcem in če treba tudi nemčurjem knjižice z obema tekstoma, toda mi od slav. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradci tudi odločno zahtevamo, da odslej dobiva slovenski narod na Slovenskem Štajerskem dačne knjižice le v slovenskem tekstu. Ako se prošnja jednega samega nemčurja takoj usliši, odbiti se tedaj ne sme prošnja celega naroda.

Čas, in sicer skrajni čas je pa že, da se naši poslanci obrnejo do gg. ministrov glede naše ravnopravnosti in če mislijo, da se ne dá nič doseči, potem pa tudi vedo, kaj imajo storiti.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri 2. t. m. je slavnostna predstava povodom petdesetletnice prve javne predstave (v 20. dan febr. 1834) Daimundovega „Zapravljivca“ z alegorijo „Raimund v Olimpu.“ Pojasnilne besede govori režiser g. Jos. Kocelj.

— (Častno občanstvo.) Občina Bled je v svoji zadnji seji imenovala škofa g. J. J. Strossmayerja, g. dež. predsednika barona Winklerja in g. dež. glavarja grofa Thurna častnimi občani.

ogledal mestno cerkvo, dekanijsko poslopje, gimnazij, novo ustanovljeno hranilnico in se poklonil čč. gg. prof. Skomlancu in kaplanu Berčiču, ter pozdravil v gradu poslujočega mladega rojaka, krenil sem ob cerkvi čez most k ljubeznjivemu g. Verderberju, kjer sem si napojil ušesa z zežljajočo kočevščino njegovih brdkih hčerk ter se naspal ob šepetanju pod okni tekoče Rinže — usel sem se drugo jutro na voz in hajdi proti — Ljubljani!

V Ribnici, odločivši svoj pohod na ugodnejši čas, videl sem „en passant“ oni sloveči čevljarjev nos, kateremu vrstnik biva gori v — Boici, potem je švigal voz naprej, skoz Pekel, mimo Kozlerjeve graščine, skoz naše Klasične Velike Lašiče, kjer družega nesem vtegnil opaziti, nego-li bela dva cerkvena zvonika, in dalje so tekli čili konjiči po dolini gori, mimo Turjaškega gradu in ko smo dospeli na Pijavo Gorico, razgrne se nam čarobni pogled po širnem Ljubljanskem polju in na veličastne skupine gorejskih planin, oblite z zlatim svitom večerne zore. Toda zdaj ni bilo časa za opazovanje solčnih refleksov ob gorskih temenih — hiteli smo v naglem diru naprej ter dospeli o večernem mraku v — belo Ljubljano.

Tu sem zalutal, po dolgotrajni odsotnosti, v kot potno torbo in palico ter se napotil proti

In čili naš „Sokol“ sme biti ponosen; kajti on jedini izmed vseh narodnih društev ljubljanskih nas je vsaj za jedno noč zvalil iz politične sedanje mizerije v — divni raj neskaljene zabave!

Proda se

prodajalnice špecerijskega blaga mej postajama Trbovlje in Vode, pri cesti nasproti Ovirka. — Natančneje se izve pri lastniku prodajalnice Jakobu Jevševar-jil št. 57 v Trbovljah. (131—1)

Najboljša, zanesljivo kaljiva

semena,

kakor: domača, nemška (lucerna) detelja, vsake vrste trava, veličanska pesa, pravi Ribniški krompir in fižol, priporoča po najnižji ceni

(129—1)

Ivan Perdan.

Zemljišče s hišo

in drugimi gospodarskimi poslopi v Dragi pri Beli cerkvi št. 2 na Dolenjskem se bode 7. marca 1884 skupno ali pa posamezno na tri leta prostovoljno v najem dalo. Kraj je za kako obrtnijo ali trgovino zelo pripraven. (133—1)

V torek, dne 11. marca t. l. dopoldne ob 9. uri se bodo prodala vsa

hrastova drevesa

v baron Codelli-Jevem gozdu na Dobrovi.

Pogoji se zvedo pri podpisnem.

Anton Podkreischeg,
Rimska cesta št. 5.

(130—1)

Obleka na obroke!!

DUNAJ, (98—7)

Mariahilferstrasse 25.

Obleka za gospode. | Obleka za dame.
Ogrtači, | Pomladanska obleka,
spomladanska obleka, | dežni plašči,
salonska obleka itd. | ženska ogrinjala itd.

Modno, resno, ceno

prodaja tudi v provincah na mesečne obroke že dolgo let obstoječa in sloveča prodajalnica narejene moške in ženske obleke

M. WOLF, DUNAJ,

VI., Mariahilferstrasse 25.

Natančneje vsakemu naročevalcu pismo no.

Mlada leta,

napisal J. Gradačan,
dobivajo se pri

J. Bonaču, knjigovezu na Poljanah šte. 10, po 20 kr., s pošto 22 kr., za deset iztisov ni treba plačati poštne. (116—3)

Hiša

v sredi št. Jarneja, na trgu in pri veliki cesti tik potoka, z gospodarskimi poslopi vred. v popolnem dobrem stanju, ter pripravna za vsakovrstno podjetje, sedaj se nahaja v njej prodajalnica, proda se iz proste roke po jako ugodni ceni. — Kdor želi to hišo kupiti, zve ceno in pogoje pri g. M. P., h. št. 14 v št. Jarneji. (123—2)

Ženitvena ponudba.

Mlad, 27 letni mož, čedne in prijetne postave, iz poštene slovenske hiše, imajoč 900 gld. letne stalne plače, želi se seznaniti s pridno, pošteno, zalo Slovenko, najraje Ljubljanko, od 24—26 let staro, ki ima tudi nekoliko gotovine. Resne ponudbe s fotografijo pod šifro G. N. M. vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (124—3)

Takoj delujoče.

Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahr-u; v Trstu lekar Pavel Rocca; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar C. Šilbary; v Celju A. Krisper; v Mariboru J. Martinz.

Ni sleparija! (696—15)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Livarna za železo in tovarna za stroje G. Tönnies-a v Ljubljani

kupuje

lito železo, baker in rumeno kovino

po najvišjih cenah. (96—4)

Isto tam dobé dobri livci in železostružci (Eisendreher) stalno delo.

Odlikovano z 18 svetinjami in spridevali imenitnih in merodajnih osob in korporacij kot najboljša i najcenejša mast za obutev in za usnje za konjsko opravo in pri vozovih, in se že več let rabi za lovske in popotne čevlje na Najvišjem dvoru in od njega najvišjih lovskih prijateljev, da, pri izletih v gore od Nj. Veličanstva cesarice.

Glavna zaloga za Kranjsko pri SCHUSCHNIK & WEBER v Ljubljani.

Cena: v škatljah po 5 kilo 10 gld., 2 1/2 kilo 5 gld., v takom. 1/2 škatljah (40 deka) 1 gld., 1/4 škatlje (18 deka) 50 kr., 1/8 škatlje (8 deka) 25 kr., 100 kosov 1/8 škatelj pa 12 gld. 50 kr.

Vojakom in prodajalcem na drobno nad 5 gld. rabat i franco pošiljatev.

Izvrsten kruh,

vsak dan frišen, prodaja (127—2)

JOSIP BOŽIČ,

posesnik in krčmar v Krškem.

Prevažanje ljudi in blaga v

AMERIKO

najbolje in najceneje pri (238—25)

ARNOLD-u REIF-u, Wien, I., Kolowratring, Pastalozigasse 1.

5000

1 (788—20)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopačalo, se more zamenjati.

Svarilo!

S tem opozarjamo p. n. občinstvo na to, da se v novejšem času narejajo in prodajajo blagajnice, ki imajo z našimi skoraj jednako glasečo se firmo.

Naši prodajalci nam naznanjajo, da se s tem zapeljava p. n. občinstvo, ki misli, da kupi prave Wertheimove blagajnice.

Pred kupovanjem takih blagajnic svarimo, ker se s tako manipulacijo, ki je nečemo natančneje označiti, špekulira samo na zameno imena.

F. WERTHEIM & Comp.,

c. kr. dvorni liferanti,

c. kr. priv. avstrijska tovarna za blagajnice.

Jedina zaloga pri gospodu

FRANU DETTER-ji,

zaloga šivalnih strojev v Ljubljani. (128—1)